

C165 – BRU10

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

19 april 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het promoten van Brussel als Vlaamse hoofdstad op 11 juli
Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de beslissing van de VRT om het slotmoment van de 11-juliviering in Brussel niet meer uit te zenden

1

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over onwettige benoemingen in Brussel

5

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het promoten van Brussel als Vlaamse hoofdstad op 11 juli

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de beslissing van de VRT om het slotmoment van de 11-juliviering in Brussel niet meer uit te zenden

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, we hebben wat vertraging, maar het loont toch de moeite om het debat nog te houden in het parlement.

Op het gebied van de hoeveelheid en de kwaliteit van de 11-julivieringen zijn we er de laatste jaren in Vlaanderen niet op achteruitgegaan. Er zijn allerlei impulsen gegeven, het programma 'Vlaanderen Feest!' en de buurtfeesten die daaraan gekoppeld worden, om de viering te verbreden in de Vlaamse samenleving, zodat ze niet beperkt blijft tot academische zittingen op gemeentehuizen.

Ook in Brussel is er een metamorfose geweest. Het publiek kan de 11-julivieringen van de laatste jaren op de Grote Markt zeker smaken. Deze elementen tonen aan dat de viering zeker gezien mag worden. Het is prettig dat dit in 2002 door de VRT werd opgepikt. Dat was het feestjaar, 700 jaar na 1302. Het was een mooie viering met prachtige projecties op het stadhuis. Sindsdien is de traditie ontstaan om die viering elk jaar op de buis te brengen. Ik beschik niet over kijkcijfers, maar blijktbaar wordt er door een redelijk groot aantal mensen naar gekeken.

Groot is onze verbazing dat de VRT, zonder afspraken vooraf met instanties, laat staan ministers, van plan is om de 11-juliviering niet langer vanuit Brussel uit te zenden. Als ik het goed begrepen heb, zouden ze dit jaar vanuit Antwerpen uitzenden en de volgende jaren vanuit andere steden. Waarom niet vanuit Brussel? Brussel is de hoofdstad. Het is logisch dat de publieke zender de viering uitzendt vanuit de hoofdstad. Men is hiermee bij de VRT zeer lichtzinnig omgesprongen. Ik zou graag weten door wie. De mensen die dit beslissen, hoeven geen rekenschap af te leggen. Dat maakt het vervelend.

Ik neem aan dat wat ik in mijn vraag aangeef, nog altijd klopt, dat hebt u enkele weken geleden ook moeten toegeven. Hoe komt het dat u als minister van Cultuur en Brussel voor een voldongen feit geplaatst bent? Dat is

enerzijds de verantwoordelijkheid van de VRT, omdat ze u niet inlichten. Anderzijds neem ik aan dat u lijnen hebt met dat huis. Lopen die niet zo vlot zodat u dit via de pers moet vernemen? Wat kunt u er nu en in de toekomst nog aan doen?

Welke initiatieven zult en kunt u nemen? Het meest concrete denkspoor dat u naar voren schoof, was om aan de private omroep VTM te vragen om de uitzending te doen. Op zich is dat geen slecht alternatief, maar we zijn het erover eens dat het de taak moet zijn van de openbare omroep om het feest van de Vlaamse Gemeenschap vanuit de hoofdstad uit te zenden. Ik heb geen nieuwe elementen in mijn vraag. Ik hoop dat u nieuwe elementen hebt in uw antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, dit betekent een serieuze breuk met de jaarlijkse traditie van de VRT om het slotevenement in Brussel uit te zenden, waardoor de uitzending ook niet meer kan worden overgenomen door onder andere tvbrussel. Dit jaar komt het evenement rechtstreeks op het scherm vanuit Antwerpen. De VRT wil Brussel niet meer als afsluiter. Dat is een slecht politiek signaal. Brussel wordt achteruitgeschoven. Ook de organisator Jari Demeulemeester maakt daar gewag van.

Dit signaal bevestigt de algemene tendens dat de Vlaamse media Brussel afbouwen. Zowel de audiovisuele als de geschreven pers laten de hoofdstad de laatste tijd links liggen. Zo vond de VRT het bijvoorbeeld niet nodig om tijdens de gemeenteraadsverkiezingen een uitzending vanuit Brussel te regisseren. Regionaal nieuws uit Brussel komt minder en minder aan bod in de kranten. Dat geldt ook voor dit item. Ik heb het niet in andere kranten gevonden, wel in de regionale pers en op tvbrussel. Dat is een bevestiging van die tendens. Voor mij kan het niet dat die berichtgeving over Brussel enkel te zien is op Brusselse lokale zenders. Vlaanderen moet Brussel ernstig promoten via de VRT.

Aangezien onderzoek uitwees dat een groot deel van de Vlamingen Antwerpen wel ziet zitten als hoofdstad van Vlaanderen, is het toch wel belangrijk dat Brussel, dat de échte hoofdstad van Vlaanderen is, ook op die manier gepromoot wordt. Op pagina 71 van het regeerakkoord staat onder de rubriek 'Brussel' duidelijk: 'Brussel is en blijft de hoofdstad van Vlaanderen.' Het is dan ook logisch dat dit op elk vlak zo voorgesteld wordt. Dat is niet alleen een signaal voor de eigen bevolking, maar ook voor buitenlanders en toeristen die op 11 juli, tijdens de zomerperiode, Brussel bezoeken. Het is belangrijk

dat ook toeristen duidelijk zien dat Brussel de hoofdstad van Vlaanderen is en, omgekeerd, dat Vlaanderen aanwezig is in Brussel. Ik dacht dat ook minister Bourgeois dit belangrijk vindt. Ik herhaal dat ook de verschillende media hier aandacht aan moeten besteden.

Indien de VRT deze uitzending niet meer rechtstreeks in de ether stuurt, komt ook de uitzending van tvbrussel in het gedrang. Een niet onbelangrijk aantal anderstaligen kijkt naar die zender. Brussel op die manier naar voor schuiven als de hoofdstad van Vlaanderen, wordt zo onrechtstreeks gefnuikt.

De zaak heeft heel wat beroering teweeg gebracht in Brusselse politieke kringen. In het verslag van de VGC lees ik onder andere dat zelfs minister Vanhengel, die we toch niet van enig flamingantisme kunnen verdenken, enige bedenkingen heeft. Hij zegt: "De viering van de Vlaamse feestdag in de hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap prioritair en uitvoerig behandelen, is een must, zeker als het gaat om een kwalitatief hoogstaand spektakel waarin zwaar geïnvesteerd is door de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap."

Hij stelt verder dat hij het volste vertrouwen heeft in zijn collega Anciaux om met de nodige daadkracht en overtuigingskracht zijn collega's in de Vlaamse Regering, en in het bijzonder minister Bourgeois, ervan te overtuigen om dit minder geslaagde idee te laten varen.

Mijnheer de minister, hebt u al, als minister van Brussel, gesprekken gevoerd met de VRT? Zo ja, met welk resultaat? Is er over dit probleem overleg gepleegd binnen de regering? Zo ja, met welk resultaat? Indien de VRT bij zijn ongelukkig standpunt blijft om de 11-julimanifestatie niet meer uit te zenden, hebt u dan andere concrete plannen of oplossingen om dit euvel te verhelpen? Zo ja, welke?

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Mijnheer de minister, ik heb een korte aanvullende vraag. Er wordt ook gesproken over 'Vlaanderen Feest!' en de cheques voor zowel de gemeentebesturen als voor buurtcomités. Hoe wordt dat in Brussel gepromoot? Hoe zullen mensen weten dat ze cheques kunnen verkrijgen?

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik wil me aansluiten bij de overwegingen van beide collega's. Ik ben het eens met hun opmerkingen. Door het wegvallen van de uitzending verdwijnt ook de hele 'betrailer' en de promotie voor het evenement zelf. Dat is niet te onderschatten. Het was een onbetaalbare reclame voor het evenement gedurende de hele periode die eraan vooraf ging. Dat valt nu allemaal weg.

Ik vrees een beetje dat de hele viering in Brussel als een pudding in elkaar zal zakken. De uitstraling naar heel Vlaanderen verdwijnt. Het programma werd bekeken in heel Vlaanderen. Het getuigde van het feit dat in Brussel, de hoofdstad van Vlaanderen, een grote viering plaats vond. Door de rechtstreekse uitzending kreeg ze de nodige uitstraling. Dat dit nu niet meer het geval is, is bijzonder jammer.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, ik heb het begin van het debat gemist. Ik weet niet of mijn vraag al aan bod is gekomen.

Een van de mogelijkheden is uiteraard om te spreken met andere zenders. Ongetwijfeld heeft de hoofdvraagsteller daarover al gesproken. Uit gesprekken met organisatoren heb ik begrepen dat het idee niet zo heel erg recent is. Men wist al lang op voorhand dat het plan van de VRT erin bestond om deze keer vanuit Antwerpen uit te zenden.

De poging die we hoe dan ook moeten ondernemen om dat verkeerde idee te laten varen, is verdienen. Indien daar geen gevolg aan wordt gegeven, kunnen we dat punt dan niet als hefboom gebruiken om op andere vlakken een hernieuwde belangstelling voor Brussel los te weken?

Ik hoop dat niemand mij de, eigenlijk slecht gekozen, vergelijking kwalijk neemt. Ik zeg het met een knipoog. Als men deze keer vindt dat men 11 juli vanuit Antwerpen, die andere havenstad, moet uitzenden, dan kan de ontvangst van Sinterklaas in november misschien vanuit Brussel worden uitgezonden.

Denk nu niet dat ik die manifestatie op hetzelfde niveau zet als de 11-juliviering. Het in beeld brengen van belangrijke momenten, zoals bijvoorbeeld het sinterklaasfeest dat is voor heel veel kinderen, en op die manier Brussel promoten, is misschien een alternatief positief antwoord op deze keuze, die me ook heeft verbaasd, en die al maanden werd voorbereid en met de betrokkenen doorgepraat. Ik stel voor om onze ontevredenheid over deze beslissing te laten blijken en inderdaad een poging te doen om ze om te keren. Maar laat ons tegelijkertijd ook de geestelijke flexibiliteit bewaren om de VRT te vragen om alles op een rijtje te zetten waarmee ze ons zouden kunnen overtuigen dat ze echt niet van plan zijn om Brussel compleet in de steek te laten.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, aangezien de vragen om uitleg van mevrouw Van Linter en de heer Gatz met betrekking tot het al dan niet uit-

zenden van de 11-juliviering vanuit Brussel gelijklopend zijn, zal ik beide vragen samen beantwoorden.

Het klopt dat de VRT heeft beslist om de Gulden Ontsporing op de Grote Markt, het hoogtepunt van de 11-juliviering, niet live uit te zenden. In de plaats van de Gulden Ontsporing plant de VRT vanuit Antwerpen een special van het programma 'Zo is er maar Eén'. Onnodig te zeggen dat ik deze beslissing erg betreur.

Het verbaast me enigszins dat de heer Vanackere zegt dat dit al maanden geleden is beslist en ook met de organisatoren is doorgesproken. Ik laat dat nakijken. In elk geval staat dat haaks op mijn informatie. Als dat toch zo zou zijn, dan zal dat niet zonder gevolgen blijven. Als de organisatoren daarvan al maanden op de hoogte zouden zijn, dan is dat geen neutrale zaak. De organisatoren zijn zaakgelastigden die dit feest voor de Vlaamse Gemeenschap moeten organiseren, niet meer en niet minder. Het zou van compleet incorrect handelen getuigen als iemand van de organisatoren zich daarbij zouden hebben neergelgd zonder dat dit met de opdrachtgever is besproken.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Sta me toe een misverstand uit de wereld te helpen. Ik heb in geen geval willen zeggen dat men daarmee zou hebben ingestemd. Ik heb evenmin gezegd dat dit met de betrokkenen is doorgesproken. Ik heb alleen maar uit een gesprek met een van de mensen die bij de organisatie zijn betrokken, begrepen dat men al lang voorvoelde dat de VRT met dat soort plannen rondliep.

Het gaat dus niet over iets waarmee men op papier of op een andere officiële wijze zou zijn geconfronteerd. En het gaat in geen geval over iets waarover de organisatoren zouden hebben gezegd dat ze zich daar zouden kunnen bij neerleggen. Ik wil dat misverstand dus wegwerken. Ik wil wel benadrukken dat de VRT dat blijkbaar niet vorige week heeft beslist, maar daarmee al lang rondloopt.

Minister Bert Ancliaux: Het zou natuurlijk kunnen dat die organisator heeft gezegd dat hij al lang op voorhand op de hoogte was, om zichzelf enig gewicht te geven. Geruchten dat de VRT niet zou meewerken, doen al jaren de ronde. Elk jaar opnieuw is dat het geval. Er is echter een verschil tussen een gerucht en een feitelijke beslissing. Ik ben in elk geval absoluut niet op de hoogte van een al maanden geleden genomen beslissing.

Zoals u weet doet de Vlaamse Gemeenschap jaarlijks zware inspanningen om Brussel als haar hoofdstad te promoten. Bovendien is er de laatste jaren erg hard gewerkt om de Brusselse 11-juliviering te laten uitgroeien van een oubollig evenement tot een hedendaags en fris feest.

Ik kan u meedelen dat er tot op heden geen rechtstreekse gesprekken zijn geweest tussen mij en de directie van de

VRT. Dat dossier behoort tot de bevoegdheid van minister Bourgeois. Vanzelfsprekend heb ik minister Bourgeois daarover gesproken. Ik denk dat hij iets meer dan ik gebonden is aan een aantal afspraken inzake de relaties tussen de voogdijoverheid en de raad van bestuur over de programmatievrijheid van de VRT. Hij betreurt de beslissing natuurlijk ook. Hij zegt evenwel dat hij moeilijk kan ingrijpen in de rechtstreekse programmatie van de VRT. Ik ben zelf van mening dat het mogelijk moet zijn om op die beslissing terug te komen. Dat moet natuurlijk wel vlug gebeuren.

Het spreekt vanzelf dat het dossier binnen de Vlaamse Regering al is besproken. Ik heb mijn collega's duidelijk gemaakt dat de uitzending van deze 11-juliviering vanuit Brussel een erg grote symboolwaarde heeft. Ik moet u niet meedelen dat omstreeks 11 juli 2007 Brussel niet alleen als hoofdstad van Vlaanderen in het nieuws komt, maar ook als belangrijk dossier en knelpunt in communautaire besprekingen die dan wellicht bezig zijn. Nu uit een studie blijkt dat de bevolking niet echt Brusselminded is en niet echt voor Brussel wil gaan, vind ik dat met deze beslissing een uiterst negatief signaal wordt gegeven. Ik wil me daar met alle mogelijke middelen tegen verzetten.

Onmiddellijk nadat het nieuws mij bereikte, heb ik actie ondernomen om alsnog de rechtstreekse uitzending in Brussel te behouden. Ik schreef onder meer brieven naar de VRT-leiding en naar mijn collega die in de Vlaamse Regering bevoegd is voor Media. Vorige week ontving ik een antwoord van de algemeen directeur Televisie van de openbare omroep. Daaruit blijkt dat hij de 11-juliviering een warm hart toedraagt en daarvoor in de toekomst extra inspanningen wil ondernemen. Tevens is hij zich bewust van de belangrijke symboolwaarde van Brussel en van deze 11-juliviering voor Vlaanderen. Toch is de VRT niet bereid om zijn beslissing te herzien.

Aangezien de live-uitzending van de 11-juliviering vanuit Brussel mij erg na aan het hart ligt, onderzoek ik, in nauwe samenwerking met onder meer Onthaal en Promotie Brussel, een aantal sporen om een alternatief voor de niet-uitzending op Eén te vinden. U begrijpt dat ik vandaag nog niet kan vooruitlopen op de mogelijke sporen aangezien de onderhandelingen nog volop aan de gang zijn. Ik zal de leden van de commissie te gepasten tijde op de hoogte brengen van de resultaten van deze inspanningen. U begrijpt natuurlijk dat het allemaal vrij snel moet gebeuren.

Ik wil daaraan toevoegen dat ik zwaar til aan dit feit, want het is een schending van de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse Regering en de openbare omroep. In de beheersovereenkomst staat expliciet dat de openbare omroep Brussel als hoofdstad van Vlaanderen moet promoten. Ik kan

de beslissing alleen maar opvatten als een schending van de beheersovereenkomst. Wat mij betreft, kan dit niet zonder gevolgen blijven.

Mevrouw Roex had het over de cheques. Aan het systeem is niets veranderd: dat verloopt via de vzw Elfdaagse.

Mevrouw Elke Roex: Ik heb daarvoor nog geen publiciteit gezien.

Minister Bert Anciaux: U weet dat een aantal media-organen de promotie moeten voeren. Ik zal dat onderzoeken en ervoor zorgen dat dit vooralsnog zal gebeuren.

Tot slot kan ik u vandaag nog melden dat ik aan de minister bevoegd voor Media zal vragen om op korte termijn met de openbare omroep te overleggen om de VRT ervan te overtuigen om vanaf volgend jaar de Grote Markt in Brussel opnieuw als schouwtoneel voor zijn live-uitzending van de 11-juliviering te kiezen. Zonder valse hoop te koesteren, ga ik ook na in hoeverre de beslissing ongedaan kan worden gemaakt. De opnames in Antwerpen zullen zonder enige twijfel interessant en nuttig zijn, maar ze moeten niet per se live worden uitgezonden.

Ik heb ook begrepen dat men in Vlaanderen op een aantal plaatsen openluchtconcerten zal organiseren. Dat is een goede zaak. Ik wil nagaan of het vanuit Cultuur en vanuit Brussel niet mogelijk is om de openbare omroep nog impulsen te geven om hem op betere gedachten te brengen. Al wil ik daarvan geen gewoonte maken, want dat is volgens mij gewoon de taak van diegenen die de beheersovereenkomst moeten uitvoeren. Desnoods kan ik die impulsen ook aan andere mediaorganen toedienen. Vandaag wil ik daarop nog niet vooruitlopen.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik neem akte van wat ik toch uw ingehouden woede over de gang van zaken wil noemen. Meestal bent u hartelijker in uw antwoorden, maar dat is hier niet het geval. Ik hoop dat op een of andere manier de rechtstreekse uitzending van de 11-juliviering vanop de Grote Markt van Brussel kan doorgaan.

Ik wil nog even ingaan op de beheersovereenkomst en de rol van de VRT om Brussel als Vlaamse hoofdstad te promoten. Ik weet niet hoe het precies in de tekst staat. We moeten er natuurlijk voor opletten dat de VRT ons niet averechts 'pakt' en het nadien gaat voorstellen alsof de uitzending van de 11-juliviering vanop de Grote Markt van Brussel hetzelfde is als het nakomen van de beheersovereenkomst. Dat laatste impliceert veel meer. We moeten dit soort van debatten omzichtig voeren. Het mag niet lijken alsof de Brusselse Vlamingen alleen maar blij zijn als de 11-juliviering vanop de Grote Markt

van Brussel wordt uitgezonden en dat dit voor hen volstaat. Dat is zeker niet het geval.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Ik begrijp dat wat u over Sinterklaas zegt, mijnheer Vanackere, om een boutade gaat. Toch mag worden gezegd dat het hier over een ernstiger signaal gaat. Brussel is de Vlaamse hoofdstad, en dat mag toch wel in de verf worden gezet – al is het maar voor de binnenlandse en buitenlandse toeristen die op 11 juli in Brussel rondlopen.

De heer Steven Vanackere: U weet dat ik dat ook zeg. Zoals de minister en de heer Gatz zeg ook ik dat 11 juli van cruciaal belang is, maar de viering is ook een uitdrukking van de belangstelling die de Vlaamse Gemeenschap voor haar hoofdstad moet hebben. En die belangstelling kunnen we op tientallen verschillende manieren tonen.

We mogen ons dus niet beperken tot die viering. Het zal dus zaak zijn om niet alleen 11 juli bij ons te houden, maar vooral om in de openbare omroep een mentaliteit te creëren waarbij men in de eerste plaats denkt aan Brussel als locatie als we ons op een leuke of interessante manier kunnen tonen aan de internationale gemeenschap, en wel omdat Brussel onze hoofdstad is.

Mevrouw Greet Van Linter: Het gaat ook niet alleen over de VRT. Het gaat over de positie van de Vlamingen in Brussel en Brussel als hoofdstad van Vlaanderen, en over de manier waarop dat in vele mediaorganen aan bod komt.

De beslissing is spijtig. De VRT beschikt natuurlijk over een zekere graad van autonomie bij zijn programmatie. Toch is het spijtig dat de VRT van mening is dat twee ministers niet genoeg invloed hebben om een kentering teweeg te brengen. Ik hoop dat nog voor 2007 die beslissing wordt herzien. Als dat niet kan, dan moet het maar voor de volgende jaren. Ik begrijp dat u niet veel wilt zeggen over de overeenkomst met Onthaal en Promotie Brussel. Ik vraag me wel af of men daarbij lokaal of nationaal gaat.

Ik ben zeer tevreden dat u stappen zult zetten om de schending van de beheersovereenkomst ongedaan te maken. Ik denk dat in dat verband de VRT gerust opnieuw de BRT kan worden genoemd, en de 'B' staat dan niet voor Brussel.

Minister Bert Anciaux: U begrijpt natuurlijk dat ik zal proberen om niet alleen lokaal te gaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over onwettige benoemingen in Brussel

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, collega's, de Vlaamse verenigingen Vlaams Komitee Brussel, Vlaamse Volksbeweging, BrusselNL en Verbond van het Vlaams Overheidspersoneel hebben een verzoekschrift ingediend bij de Raad van State tegen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

De historiek is gekend. De taalwet is heel duidelijk. In Brussel moet het personeel van gemeentes, OCMW's, intercommunales en dergelijke tweetalig zijn. Maar de lokale overheden benoemen geregeld personeelsleden die niet in het bezit zijn van het vereiste tweetaligheidsattest. De vicegouverneur schorst zo'n benoeming dan tijdelijk, maar de Brusselse gewestoverheid vernietigt die onwettige benoemingen niet. Ondertussen heeft de Brusselse gewestoverheid verschillende keren geprobeerd om die onwettige toestand te omzeilen via taalhofelijkheidsakkoorden die door de Raad van State geschorst zijn en vernietigd.

De taalwet blijft geldig, maar het Brusselse Gewest oefent zijn toezichtbevoegdheid niet uit. Zij vernietigt geen onwettige benoemingen. Vandaar dat de verenigingen via een nieuwe procedure bij de Raad van State een dwangsom vragen van het Brusselse Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

Mijnheer de minister, u heeft zich in het verleden meermaals uitgesproken tegen de wanpraktijken van de Brusselse hoofdstedelijke regering. Op 8 maart 2007 antwoordde u op een vraag van mevrouw Van Linter: "Ik ben me ervan bewust dat ik als Vlaams minister over onvoldoende beleidsinstrumenten beschik om de huidige wantoestanden een halt toe te roepen. Toch zal ik deze flagrante schending van de taalwetgeving niet meer aanvaarden. Het kan niet zijn dat de Brusselse regering er niet in slaagt om de taalrechten van de Vlamingen te waarborgen. Hiermee treedt ze haar eigen regeerakkoord met de voeten. Om een volledig beeld te krijgen van de wanpraktijken heb ik aan de heer Smet, bevoegd collegelid voor bijstand aan personen in het Verenigd College, gevraagd om me een overzicht te bezorgen van het aantal vernietigingen in 2005. Zodra mijn dossier compleet is, zal ik dit aankaarten op het Verenigd College, waarvan ik deel uitmaak met raadgevende stem. Daarnaast breng ik deze problematiek ook ter sprake op het volgende Overlegcomité. Ik wijs er verder op dat ik me in mijn visie gesterkt voel door het recente arrest van de Raad van State dat bevestigt dat de Brusselse regering en het Verenigd College op volkomen onwettige wijze

weigeren om van hun verplichte toezichtbevoegdheid gebruik te maken. In een rechtsstaat kan het niet dat men de uitspraak van het hoogste rechtscollege van het land naast zich neerlegt, maar in deze staat gebeurt niet anders."

Vorige week keurde de Vlaamse Regering uw nota goed, waardoor de problematiek van de taalwetgeving in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad op de agenda van het Overlegcomité van 30 maart werd plaatst. Dat is een goede zaak en we zijn benieuwd naar de afloop, zeker in het licht van de reacties van de heren Piqué en Di Rupo.

Maar misschien kunt u meer ondernemen bij de procedure die de vier Vlaamse verenigingen aanhangig gemaakt hebben bij de Raad van State. U beschikt over de mogelijkheid en de bevoegdheid om namens de Vlaamse Regering in deze procedure tussen te komen. Recent nog besliste de heer Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, om namens de Vlaamse Regering tussen te komen in een procedure bij het Arbitragehof inzake de taalkennis van de personeelsleden van de federale en lokale politie. U zou iets gelijkaardigs kunnen doen en de verzoekers bij de Raad van State steunen. Dat moet mogelijk zijn en misschien zelfs wenselijk.

Wat is de stand van zaken op het Overlegcomité? Dat is ondertussen achter de rug. Heeft het iets opgeleverd? Ik vermoed van niet, maar goed. Bent u formeel of informeel op de hoogte van de procedure die via een verzoekschrift bij de Raad van State aanhangig is gemaakt? Hoe staat u tegenover het standpunt van de verzoekers? Bent u bereid om namens de Vlaamse Regering door het indienen van een memorie en de aanstelling van een advocaat in de procedure tussen te komen?

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Volgens de notificatie is op het Overlegcomité van 30 maart beslist: "Het comité belast de federale ministers bevoegd voor institutionele hervormingen ermee een synthesenota op te stellen betreffende deze problematiek en deze over te maken aan het volgende Overlegcomité." Ik ben niet goed op de hoogte wie daarvoor bevoegd is.

Minister Bert Anciaux: Dat zijn Didier Reynders langs Franstalige zijde en Renaat Landuyt langs Nederlandstalige zijde.

Mevrouw Greet Van Linter: Laat me toe even sceptisch te zijn. Ik ben zeer tevreden dat u dit op het Overlegcomité hebt geplaatst, maar het roept vragen op. Telkens we over zulke heikele punten discussiëren en we als Vlamingen op onze strepen staan, wordt er vlug

een werkgroep opgericht. Het idee is dat de Vlamingen daarmee tevreden zijn en intussen de tijd voorbijgaat.

Opnieuw een werkgroep moet nu een synthesenota opstellen over deze problematiek. Is er daarvoor een deadline? Kunt u toelichten hoe de procedure verder verloopt? Is er in een timing voorzien voor een echte oplossing van dit probleem? Wanneer komt er een kentering op het terrein?

In een deel van uw antwoord op mijn eerdere vraag zei u: “Om een volledig beeld te krijgen van de wanpraktijken heb ik aan de heer Smet gevraagd om me een overzicht te bezorgen van het aantal vernietigingen in 2005. Zodra mijn dossier compleet is, zal ik dit aankarten op het Verenigd College.” Ik besef dat u dit antwoord hebt gegeven op 8 maart 2007 en we nog niet veel verder zijn. Maar als een ambtenarij goed werkt, kan er niet zo veel tijd over gaan voor het dossier van de heer Smet bij u raakt. Is het al compleet? Is er al sprake van aankarten op de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie? Is er al resultaat? Werkt minister Smet mee of luistert hij eerder naar de zware opmerkingen van de heren Piqué en Di Rupo dat u uw eigen tuin moet wieden?

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, ik wil enkele bedenkingen ten gronde geven. We hebben er al heel veel over gezegd in het Vlaams Parlement, maar zwijgen zou toch een verkeerde reflex zijn.

De feiten zijn ernstig, zelfs volgens de minimalistische lezing van het verslag van de vicegouverneur. De vraag is hoe er iets aan te doen. Ik begrijp dat u naar het Overlegcomité bent gegaan. Het is misschien niet meer dan een wanhoopspoging. Ik heb de nota ondertussen gelezen, die we allemaal hebben gekregen.

Vanuit Vlaams oogpunt is het een logica waar geen speld tussen te krijgen is, maar er zijn twee knelpunten. Bij de interpretatie van de taalwetgeving voor het contractuele personeel is het voor ons zeer duidelijk dat de taalwet van toepassing is op al het personeel. De Fransstaligen doen daar moeilijk over. De huidige voorgedijregeling speelt ook niet in ons voordeel.

Het enige moment om die twee punten te verhelpen is kort na de verkiezingen. Het is dan aan de Vlaamse partijen die federaal een nieuwe meerderheid vormen, om er iets aan te doen. Dat is het enige moment van machtsuitoefening om de Franstaligen tot nieuwe dingen te dwingen. In lopende legislaturen blijkt dat moeilijk tot onmogelijk.

Inhoudelijk moet men de intellectuele eerlijkheid hebben om nieuwe pistes op te werpen. Men moet de logica

van de taalwetgeving als dusdanig niet laten vallen, maar wel vernieuwende voorstellen durven doen.

Ik denk aan het verstrengen van de voorgedij met het omkeren van het mechanisme in de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zodat de Vlaamse partij niet permanent voor schut wordt gezet. Evengoed moet men durven spreken over de tweetaligheid van het personeel en van de dienst. Sommige diensten, zoals medisch urgent personeel en brandweer, zouden misschien beter überhaupt helemaal tweetalig personeel hebben. Terwijl andere diensten op het gemeentelijke niveau misschien georganiseerd kunnen worden op het vlak van tweetaligheid van de dienst.

Ik weet dat dit vloeken in de kerk is. Maar na het probleem jaren van alle kanten onderzocht te hebben, denk ik dat je deze problemen enkel na de verkiezingen kunt oplossen en dat wij meer moeten durven dan enkel in de gekende stellingen blijven. Dat geldt voor de Fransstaligen en de Nederlandstaligen.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: De Vlaamse Regering besliste op 23 maart 2007 om het niet naleven van de taalwetgeving in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad betreffende de gemeenten, de OCMW's en de Irisziekenhuizen aanhangig te maken bij het Overlegcomité. Het Overlegcomité heeft vervolgens op 30 maart 2007 akte genomen van de nota van de Vlaamse Regering, alsook van het taalrapport van de vicegouverneur. Het heeft eveneens akte genomen van het antwoord van de minister-president van de Brusselse regering, die de leden van het comité uitnodigt om kennis te nemen van de debatten betreffende het taalrapport die hebben plaatsgevonden in het Brusselse parlement.

Het Overlegcomité heeft de federale ministers bevoegd voor Institutionele Hervormingen ermee belast om een synthesenota op te stellen betreffende deze problematiek. Die zal behandeld worden op het volgende Overlegcomité, van 25 april aanstaande. De deadline is dus volgende week. De synthesenota is nog niet in mijn bezit.

Ik werd informeel op de hoogte gebracht van het verzoekschrift van de vier verenigingen. In dit verzoekschrift verzoekt men de Raad van State om de Brusselse regering een dwangsom op te leggen van 200 euro voor iedere dag dat zij haar vernietigingstoezicht niet toepast. Als Vlaams minister voor Brussel ben ik het met het standpunt van deze verenigingen eens. Maar een tussenkomst in de procedure voor de Raad van State behoort niet tot de mogelijkheden, aangezien de Vlaamse Regering niet aan een aantal ontvankelijkheidsvereisten voldoet. In het Arbitragehof gebeurt tussenkomst regelmatig, maar hier gaat het om de Raad

van State. Een verzoek tot het opleggen van een dwangsom kan enkel ingediend worden door de eisers op wier verzoek destijds de nietigverklaring van de omzendbrieven van de Brusselse regering en van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie is uitgesproken.

Het gaat immers om een specifieke procedure, die een verlengstuk vormt van de procedure tot nietigverklaring. De Vlaamse Regering was geen eiser in deze zaak. De dwangsomprocedure voorziet eveneens in een verplichte aanmaning binnen een bepaalde termijn, een voorwaarde waaraan de Vlaamse Regering evenmin voldoet. Tevens beschikt de Vlaamse Regering niet over het vereiste belang, zoals wordt vereist door de Raad van State.

Er kan dan ook geen vergelijking worden gemaakt met de tussenkomst van Vlaams minister Keulen in een procedure voor het Arbitragehof omdat de rechtsplegingen voor het Arbitragehof en de Raad van State niet vergelijkbaar zijn. Bijgevolg is het niet mogelijk om als Vlaamse Regering op te treden in de al bestaande procedure tot vordering van een dwangsom. Ik wil wel nagaan welke eventuele juridische procedures de Vlaamse Regering zou kunnen instellen.

Er waren ook nog enkele bijkomende vragen en bedenkingen. Ik heb me ertegen verzet dat de zaak gewoon verwezen werd naar een werkgroep. Ik voeg daar wel aan toe dat een van de leden van het Overlegcomité weigerde om dit punt te behandelen. Het werd echter wel behandeld en toegelicht. Er werd ook akte van genomen. De ministers van Institutionele Hervorming hebben een opdracht gekregen.

De synthesenota is natuurlijk niet de oplossing. Voor mij biedt ze wel de waarborg dat het punt geagendeerd is en blijft op het Overlegcomité. Het gaat dus om meer dan een gewone akteneming. De basis van de synthesenota is dat ten minste een stellingname van het Overlegcomité vereist is.

Collega's, ik koester ook geen illusies. Ik zal wel alle middelen uitputten. Ik verwacht echter niet dat de niet-naleving van de taalwetgeving, een probleem dat bijna 50 jaar aansleept, volgende week op het Overlegcomité opgelost geraakt. Het is echter wel de eerste keer dat het punt daar wordt behandeld.

Voor het overige heb ik geen uitspraken gedaan over de wijze waarop de behandeling is gebeurd. Ik wil u toch wel zeggen dat ik me over sommige zaken heb verbaasd. Ik heb alle begrip voor de moeilijke situatie waarin we ons allemaal bevinden, ook de Vlamingen in de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Ik denk niet dat het verstandig is om in dit dossier een discours te hanteren dat er vooral op is gericht om de zwartepiet naar elkaar door te schuiven. Ik moet de zwartepiet niet doorspelen naar de Vlamingen in de Brusselse regering. Dat is niet ver-

standig. Het is echter evenmin correct als we moeten vaststellen dat de grootste opposanten om het probleem op de agenda van het Overlegcomité te plaatsen Vlamingen zijn. Dat is ook niet verstandig.

Wat de procedure voor het Verenigd College betreft, verschil ik op juridisch vlak van mening over de mogelijkheden waarvan een waarnemend lid van dat college al dan niet gebruik kan maken. Tot op heden wordt me het recht geweigerd om een punt op de agenda van het Verenigd College te plaatsen. Ik ga na of dat wettelijk wel correct is. Op dit moment heb ik daarover twee tegengestelde juridische adviezen gekregen. Ik sta dus minder sterk dan ik hoopte. Mijnheer Gatz, ik onderzoek enkel wat de mogelijkheden zijn.

Ik kom nu tot de grond van de zaak. Wellicht kan dit dossier echt worden aangepakt in de loop van de volgende maanden. Ik wil hierover zeer open zijn. Ik hou me erg veel bezig met dat dossier, ook ter voorbereiding van de besprekingen tijdens de volgende maanden. We hebben het daar de afgelopen jaren ook heel geregeld over gehad. Persoonlijk ben ik er echt van overtuigd dat de situatie op het terrein voor de eerste keer sinds het ontstaan van dit land in een veeleer positieve zin evolueert. Als we kijken naar het aantal leerlingen dat naar het Nederlandstalig lager onderwijs in Brussel gaat, dan zou het wel eens kunnen dat er over enkele jaren voor de eerste keer voldoende Nederlandkundigen en meertaligen in Brussel zijn, zodat de taalwetgeving minstens kan worden toegepast. Men kan zich dan niet meer verschuilen achter het feit dat er onvoldoende tweetaligen zouden zijn. Men kan natuurlijk heel wat inspanningen doen om de tweetaligheid te bevorderen. In het verleden heeft de andere gemeenschap daar weinig of niets aan gedaan.

Mijnheer Gatz, net op het moment dat er een dergelijk perspectief is, ben ik meer dan ooit geneigd te zeggen dat het niet verstandig is om daarover te spreken. En ik vertrek echt niet van de idee dat iedereen die wil nadenken over de herziening van de taalwetgeving, daarom een verrader is.

Bovendien heb ik de afgelopen maanden en jaren vastgesteld dat men niet wil zoeken naar een verbetering van de taalwetgeving. Men wil de aanpassing van de taalwet als pasmunt gebruiken voor het toekennen van een andere Vlaamse eis. En dat is voor mij totaal onbespreekbaar. Wat dat betreft, hou ik voet bij stuk.

Ik heb pogingen gedaan om te kijken of een winwinsituatie mogelijk was door op het terrein een verbetering van de toestand voor de Vlamingen te bekomen. Als het uitgangspunt echter is dat de aanpassing van de taalwetgeving als pasmunt moet dienen voor de Frans-taligen, dan komen we alleen maar in het verliezende kamp terecht. De volgende maanden zal de discussie

zeker daarover gaan. Ik wil dat men de voorverkiezingen beseft dat de situatie ernstig genoeg is. Een van de principes van de Vlaamse Regering is dat de partijen die er deel van uitmaken, hetzelfde zeggen als wat ze op andere terreinen zouden moeten zeggen. De hele Vlaamse Regering neemt dit dossier ernstig.

Een van de oplossingen bestaat er in een actieplan op te stellen, en niet zozeer een wijziging van de taalwetgeving. Via dat plan worden dan allerlei acties ondernomen om de tweetaligheid te bevorderen en af te dwingen. Dat staat naast de terechte opmerking over de wijziging van de voorgedij. Ook dat ligt weer zeer moeilijk omdat het om een eis van de Vlamingen gaat. Daar moet dan weer iets tegenover staan. De zaak moet dus in een groter geheel worden opgenomen. Een actieplan is echter minstens een verantwoordelijkheid die van belang zou moeten zijn voor de Vlaamse Regering, de Brusselse regering, de federale regering, de Franse gemeenschapsregering.

Mogelijk is er ook een financiële impact. Ik blijf er echter van overtuigd dat geld niet alles mogelijk maakt. Maar spijtig genoeg maakt het meer mogelijk dan we soms willen of denken. Een van de oplossingen zou erin kunnen bestaan de taalpremies fors te verhogen en daar ook een reële tegenprestatie voor in de plaats te vragen. Vandaag krijgt iedereen in Brussel die premie. De taalvereiste is al lang geen criterium meer. Via de nieuwe taalpremies moeten twee zaken worden gerealiseerd: Vlamingen opnieuw interesseren om in Brussel verantwoordelijke jobs op te nemen die belangrijk zijn voor de Vlamingen in Brussel en anderstaligen aanzetten zich meer dan ooit te interesseren om het Nederlands machtig te worden. Op die manier wordt de door de taalwetgeving vereiste tweetaligheid van de personeelsleden waargemaakt.

Mevrouw de voorzitter, ik heb ook nog een gedetailleerd juridisch antwoord op de vraag over de procedure en een beoordeling inzake het verzoekschrift over het opleggen van een dwangsom. Ik zal het aan u overmaken.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, ik sluit me nadrukkelijk aan bij uw bedenkingen en analyse over wat de komende maanden staat te gebeuren in verband met de taalwetgeving. Ik ben het daar volledig mee eens.

Voorts noteer ik dat de procedure bij het Overlegcomité haar weg gaat. Net als u koester ik echter weinig illusies. Het is in elk geval al een verdienste dat het punt geagendeerd is en dat het ter sprake is gekomen.

U hebt ook een antwoord gegeven op de belangrijkste vraag, namelijk over de procedure bij de Raad van State.

Ik ben geen jurist. Ik wist niet dat het niet mogelijk was die in te leiden. Vandaar ook dat ik die vraag heb gesteld. U hebt klaar en duidelijk geantwoord.

Ik neem er echter ook akte van dat u overweegt eventueel een andere procedure op te starten. Hebt u al enig idee hoe u te werk zult gaan?

Minister Bert Anciaux: Neen.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, ik heb toch nog een aantal bedenkingen. Ik vraag me af wat in de synthesenota zal staan. Moet daarover zoveel worden verteld? Die praktijken en wantoestanden zijn toch bekend. De overtredingen van de taalwetgeving zijn bekend. De cijfers van de vicegouverneur bestaan toch, daar moet toch niet veel over worden gezegd.

Ik kom ook even terug op de taalwetten. U zegt dat het misschien een illusie is om het probleem inzake de taalwetten op te lossen.

Minister Bert Anciaux: U moet me geen woorden in de mond leggen die ik niet gebruikt heb. Ik heb gezegd dat ik er niet van uitga dat tegen 25 april het probleem helemaal zal zijn opgelost.

Mevrouw Greet Van Linter: Die taalwetten moeten toch centraal blijven staan. Daar mag niet worden van afgeweken. Ze moeten een breekpunt worden bij de volgende federale onderhandelingen.

Ik heb wel mijn twijfels over de houding van de traditionele partijen. U zegt dat de Vlaamse Regering het dossier ernstig neemt. Wij zien echter wat de Vlaamse partijen in de Brusselse regering doen. Ze maken er ook geen breekpunt van. Ik vrees dan ook voor de federale onderhandelingen.

Men kan toch niet voorstellen om de verkeerslichten af te schaffen omdat een aantal mensen ze niet respecteren? Van de werking van verkeerslichten hangen mensenlevens af, maar dat geldt ook voor de werking van de taalwetten. U hebt het over 'de toekomst' en 'het onderwijs': er zullen op termijn meer tweetaligen komen. Wij moeten echter geen regeling voor de toekomst bedenken, maar eentje voor vandaag afdwingen.

Die wantoestanden bestaan al zo lang. U zegt dat u dat niet voor 25 april kunt oplossen. Uw voorgangers en uzelf zijn daar toch niet sinds gisteren mee bezig? De taalwetten bestaan sinds 1963. Het gaat dus allemaal heel, heel traag vooruit. Blijkbaar heeft de heer Picqué gelijk als hij daarover in een antwoord op een vraag in een commissie zegt dat alles goed gaat en de mensen

hun best doen. We moeten ons daar toch niet bij neerleggen?

Moeten we het hebben over de tweetaligheid van diensten, en eerst het oranje verkeerslicht en nadien het rode verkeerslicht afschaffen? Dat leidt toch nergens naartoe? Met alle respect voor uw werk en voor uw actieplan, maar u rekent op pragmatische oplossingen en de goede wil van een aantal Vlamingen. De Vlaamse Regering steekt inderdaad veel geld in de lessen Nederlands, maar in de praktijk zet dat niet veel zoden aan de dijk. Vlaanderen neemt de zaak ernstig en stopt er geld in, maar het is bij de Franstaligen dat het schoentje knelt en dat een slechte wil bestaat. Ik kan bijgevolg alleen maar oproepen dat men hiervan tijdens de onderhandelingen na de volgende federale verkiezingen een echt breekpunt maakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
